

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

Oratio funebris in laudem Ioannis Cerdonis sive vade mecum cum
tardesurgerii et dormisecure epistolis et carminibus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

ORATIO FVNEBRIS
IN LAVDEM
IOANNIS CERDONIS
SIVE
VADE MECVM
CVM
TARDESVRGERII ET DORMISECVRE
EPISTOLIS ET CARMINIBVS.
PRÆMONITVM EDITORIS.

Parvulus liber quem hic exhibemus, inter infrequentissimos numerandus, octo parvis foliis octonariis constat, in quorum primo inter ornamenta xylographica satis nitida Cerdonis funus repræsentantia versus sex qui statim pag. seq. reperitentur, inscriptionis locum optinent. Inscriptionem superiorem ipse feci. Litera e ut in præcedentibus opusculis transcribendis usus sum. Interpunctionem, quæ in antiquo exemplari præter puncta binaque puncta, raro posita, nulla est, ipse accommodavi. Neque tempus neque locus libelli publicati exemplum indicat, sed non multum a vero aberrare eum puto qui Erfurti non ita longe post Lamentationes obscurorum virorum publicatas eum scriptum, Parisiensibus autem operis editum esse coniectet. Grilli Porcarii nomen ex Lamentationibus est, alia multa ad Epistolas O. V. referenda esse videntur. Opusulum ubi primum legeram, illis Epistolis adiciendum esse statim decrevi. ex incertis meis de auctore suspicionibus spero certiora aliquando indicia enascentur.

Nomine *Dormisecure*, e simili officina atque istud *Vademecum* enatum, fortasse ad sermones de tempore et de sanctis Ioannis de Werdena Coloniensis, ord. fratrum minorum s. Francisci, adluditur, quos sic dicebant, quod sine labore quilibet prædicator in eis proficere posset. Claruit hic Ioannes in conventu Coloniensi sub Wenceslao imperatore circa a. 1300., ut Trithemius catal. ill. viror. p. 150. rettulit. cf. etiam Hartzemii Bibl. Colon. p. 205.

Oratio hæc est funebris.

In laudem IOANNIS CERDONIS

Quā nominauimus VADE MECVM

Quia cū emeris tūc portas tecum

Cum duabus epistolis clarorū viroꝝ

Quas nequaꝝ dices imperitor

5

Grillus Porcarius

omnium artium resumptor

domino Petro Tardesurgerio

in theutonico Langschleffer

10

iam Scotistę olim Moderno Luci mundi

post sui commendationem et obsequium Salutes tot dicit

quot mare habet pisces et arenas

et celum stellas et Colonia pulchras puellas.

Ante octo dies, si bene habeo in recordatione, eloquentissime Grille Por-¹⁵
carie, veni ad quandam librariam, in qua inveni multa nova sed mala, quæ
omnia antiquorum scripta voluerunt delere, quia nihil de via antiqua et mo-
derna et ockem vidi, sed primo solum duorum Alemanorum: velim quod tales
seductores essent Itali: libros scilicet Iohannis Reuchlin mirabilis patri, qui etiam
audet in theologia scribere, in qua non est promotus neque habet titulum;²⁰
etiam scribit hebraice: cum simus teutonici, ego credo quod libenter scriberet
si sciret etiam bohemice, Et Erasmi Roterdami viri parvi: mirer quod de eo
ita multa tenent, quia in parvo corpore non potest esse magna scientia, quia
continens et contentum proporcionantur. ut habetur circa modos essendi in:
qui Erasmus dico scribit libros mirabiles, in quibus etiam Principes, Episcopos,²⁵
reges et eorum vasallos reprehendit et omnes status, in libro qui vocatur Moria,
id est moralis, ut mihi videtur, philosophia: et tamen non est promotus. Ambo
habent novam latinitatem sicut Cicero habuit et Therentius, Et timendum est
quod eorum errore destruent totam Alemaniam et importent unam aliam viam,
quæ sit contra omnes quasi doctores et pransosos viros, sed hoc fieri non po-³⁰
test, quod gaudeo, ut audies et mecum lētaberis. In tali libraria inveni modum
antiquum orandi, qui destruet eorum viam, quia orationem unam funebrem
[continet]: hęc erit omnium Vade mecum qui libenter servant antiquum morem

⁷ Grillo Porcario scribit Petrus Tardesurgerius, non huic ille. ¹⁸ Occam. cf.
h. art. ¹⁹ i. e. patris. Cf. Epp. O. V. I. 48. ²⁷ Moralis philosophia. ²⁹ i. e. suo
err. ³³ continet addidi.

orandi et dicendi: quam orationem propter omnes bonos viros, qui in eorum opinione sunt validi et constantes permanentes et volentes salvare eorum vias, ad imprimendum dedi, et tibi, qui semper defendis antiquas voces: non enim tibi placet dicere sicut dicunt novi 'paracletus' sed 'paraclitus', non 'dyalecticam' sed 'dialecticam', non 'conterraneus' sed 'lantsmannus', non 'anser' sed 'auca', non 'carbonarius' sed 'kolarius', non 'scriba' sed 'stilatus', non 'cantharus' sed 'candalus', non 'iuris peritus' sed 'iurista', non 'capitium' sed 'gloria', non 'registum' sed 'registrum', non 'eques sed 'reuterus', non 'cicada' sed 'grillus', et multos tales errores semper laboras extirpare: quapropter hoc Vademecum tibi dare volo,

Quem veteres socii noluerunt pandere charis,

Quia

hunc veteres olim pulchram dixerunt figuram,

defende hoc cum tuis complicibus et sociissimis amicis, et dicas ut eum modum servant et non Erasmi vel Reuchlin vel Ciceronem accipient, Quia omnis novitas, ut iuristæ dicunt, est odiosa, Vale ergo et orationem sepe lege eamque legendam antiquis modernis da. Datum in domo mea .xx. Iunij dum Sol coibat cum Luna sive in Coniunctione, id est Nouilunio.

Ioannes Dormisecure

Petro Tardesurgerio

novæ latinitatis inimicissimo

dicit tot salutes quot sunt grana frumenti in toto mundo.

Cum igitur, Petre dulcissime, ante centum annos et ultra multi et pluri semper fuerunt in toto orbe Doctores excellentissimi qui fuerunt profundi in omni scibili et disputare potuerunt de quacunque materia illis proposita, neque tamen amaverunt illum novum modum loquendi qui est ex mirabili latinitate compilatus, ut docet dyabolica poetria et Rhetoricalis scientia: quare ergo nos deberemus discere, qui non sumus tam docti et tam speculativi ingenio sicut predecessores nostri qui composuerunt tam multos libros de omnibus scientiis, quos nemo iam potest imitari? Dicunt ergo illi novi latinistæ quod si volumus fieri Magistri in septem artibus liberalibus et totius philosophie, tunc deberemus etiam quod est necesse, scire Rethoricam quæ una est ex septem, et docet ornate et congrue loqui. Illis sic est respondendum Solutione quæ est talis: Dicimus utique quod sumus Magistri, licet indigni, (et hoc dictum sit causa humilitatis et discretionis nostræ) possumus tamen etiam scire et docere alios precepta Rhetoricalia absque mirabili latino, ut fecit Carolus et Samuel et Stephanus Fliscus et alii multi viri doctrinosissimi et qui fuerunt christiani

¹ eor.] sua. ² tibi] dedi repetitum subintelligitur. ³ regestum ¹¹ Quæ .. sociis nolebant est in Alexandri Galli gramm. I. 4. Cf. supra Epp. O. V.II. 42. ¹³ similis versus (sed non Alexandri?) ¹⁸ Nonitui. 1.

³⁵ possums 1. ³⁶ Carolus] Manneken. Cf. ad Epp. O.V.I.7.p.12.v.8. Samuel] de Monte rutilo, poeta, de quo in Epp. O. V., hic non indicatur, puto, sed Samuel Cassinensis s. de Cassinis, ord. Minorum reg. observ. provinciae Ianuæ, qui exeunte sæc. XV. et ineunte XVI. scripsit isagogicos libros logicales, physicales, scotisticos, quos vid. ap. Fabric. Bibl. Lat. med. et inf. aet. VI. p. 417. Hain n.4566. ...4569. ³⁷ Stephanus 1. De hoc Flisco vid. ad Epp. O. V. II. 68. p. 296. v.29.

et non pagani ut Cicero, Salustius, Ovidius et Catullus et alii novi Rhetoristē, qui fugiendi sunt ut Diabolus ante crucem. Sed hēc dictamina tibi propterea scribo, quia pro parte etiam es orator bonus, ut possis videre ex illa oratione quam tibi mitto et habui aliquando in honorem Venerabilis et circumspecti Ioannis Cerdonis, quam boni fuerunt apud nostros antecessores Oratores: quę est ⁵ tam bona et artificialiter distincta, quod magis mihi placet quam pagani Ciceronis orationes, quas in vera fide non intelligo, quare nolo amplius quicquam in eo legere iuxta dictum Catonis 'legere et non intelligere est negligere': et quid est quod aliquis tam crispe loquitur? Ego etiam bene facere possim, quia possim ponere in meas orationes et scripta francigenum sermonem vel Itali-¹⁰ cum: tunc nostri theutonici non intelligerent: sic etiam est de illis, et ergo sunt docti. ego nego illam consequentiam, neque est possibile quod ita sit. Quare rogo te, Petre valde facundissime, quod velis manere in illa constantia neque amare illud novum latinum, quia per deum alias vergit tibi in detrimentum honorum et animę. quia vides cotidie quam male christiani sunt poetę:¹⁵ ego nuper vidi unum audacter in ecclesia qui iacuit proxime apud me, et ego putavi quod oraret ex uno parvo libello, et ego inspexi, tunc nihil potui legere, credo quod fuit grēcum. Ah Sancta Maria, per illa grēca confunditur nostra theologia et siemus omnes heretici, quod tamen deus avertat! ego credo firmiter quod sunt prēnunciī antichristi et volunt aliam fidem nobis induere.²⁰ Sed ego non volo discere illa grēca, etiam si ipsem̄ antechristus veniret et daret mihi magnam summam pecuniarum. Sed hoc pro nunc sufficiat. Vale et mane constanter in fide, ut non perdas nomen tuum, quia mane non debes cito surgere ad illos malos seductores iuuentutis, ne etiam seducant te et faciant malum christianum ex te. Vale adhuc semel, et post orationem legas²⁵ suas questio[n]es quas publice disputavit idem venerandus pater, quas inveni etiam in libraria una cum oratione: et hoc propterea fecimus mittere imprimere ego et Grillus, ne possit tam bonum opus aliquis perdere. Vale tribus modis. Datum ut supra.

Oratio copulata comportata et ambonisata
post mortem argumentosissimi acutissimi et tersissimi
Magistri nostri Iohannis Cerdonis,
quondam suę professionis minimi et indigni, ut dicebat gratia humilitatis.

CQuanquam quoniam quidem igitur Neque fui in monte parnasso ut bibere ex fonte caballino, patres occulatissimi nec non singularissimi et in fide³⁵ nostra sicut columbi simplicissimi, vosque specialissimę discretionis auditores; Extenuat se orator sicut Docti faciunt. | nec Tulium, qui prohibitus esse debet christianis in suis libris in quibus nisi spuma est verborum, transcurri, ut patet per sanctum Iheronimum, Nec Lactancium, cuius opinione ab orthodoxa nostra matre aliquando discrepare intelleximus, examinavi, Nec Virgilium, Ovidium, Marciale vel The-⁴⁰ rentium, seductores iuvenum, quia docent amare, Neque Iuvenalem neque reli-

⁸ 'Legere enim et non intelligere nec legere est'. Cato ed. Zarncke p. 174.
vers. 5. ²⁵ adh. sem.] iterum. ²⁸ trib. mod.] tertium.

³⁰ ambonis.] i. e. in ambone habita. ³⁴ Cf. Pers. sat. prolog. ³⁸ Hieronym. Ep. XXII. §. 29. „Quid cum apostolo Cicero?” ⁴⁰ Onidium 1.

quos oratores legi, quibus proch dolor nostro tempore decipiuntur plures studentes Baclareandi et Baclarei ad loycam et ad altiora valentes et ad grados altissimos non inepti nec insulti neque imperterriti. Confisus tamen in paternitates et discretiones vestras nec non in Alexandrum virum doctrimosum, qui fecit laudabile opus tripartitum, etiam in Cornutum proavum meum, cuius liber incipit 'Cespirat in phaleris hippo' et reliqua, et in Iohannem de Garlandia qui est optimus in grammatica, et in Eberhardum atque Floristam, qui nostro evo in reputatione fuerunt antequam venerat Poetria dyabolica ad nostram alman universitatem. Nec minus de ingenio proprio descendam ad laudes prefati et prenarrati Doctoris quondam domini Ioannis Cerdonis, dicamque, quamvis immundo ore et ineptis verbis grammaticaliter tria: nec dubio dominationes vestras pro bono accipere, quia etiam spernitis novam grammaticam que est de mirabili latino copulata, et Rhetorican poetarum, sicut merito spernenda est, quia Iuniorum mos est, quando sciunt istam spumatiorem verborum grammaticorum fabulatorum et oratorum verbosorum hominum, tunc contemnunt mandata maiorum. Dicam igitur per ordinem tria. | Invocatio. Sed vos mente pia absque superbia flexis genibus dicatis rogo unum Ave maria. Invocato ut semper fieri debet auxilio dicam primo de Genalogia | Orationis in tres partes divisio. atque amicitia nostri quondam domini Doctoris narrati Cerdonis; Secundo de eius studio; Tertio de eiusdem domini Doctoris quondam testamento.

Quantum ergo ad primum, fuit avus suus Sutor, vir quamvis pauper, tamen bonus et religiosus nec non socialis; iste misit patrem defuncti Doctoris Iohannis quondam Cerdonis ad Cerdonem, et didicit artificium, et emit domum in suburbio, e quo Cerdone natus est defunctus narratus et dictus quoque Cerdonis quasi Cerdonis scilicet filius, per regulam grammaticalem bene defensibilem locutionem, ut scitis, credo, qui quamvis parum aut nihil habuit e parentibus, tamen primo diligenter scholas particulares frequentavit et in hospicio multos fecit labores in coquina, cellario et stabulo. Deinde magnus factus recessit post festum Bartholomei, ut solet fieri, ad aliam universitatem, et factus fuit famulus cuiusdam magistri: is eum propter suam probitatem gratis in Baclarium septem liberalium artium et totius philosophie creavit, dicens (ut moris est) 'Ego magister N. | Modus promovendi Baclarium in septem. creo vos Iohannem Cerdonis in Baclareum septem artium liberalium In nomine patris et filii et spiritus sancti, et do vobis auctoritatem legendi, scribendi, resumendique hic et ubique locorum, et proficiat vobis'. Quo habito postea se in scolis nutritivit: fuit enim collaborator in famosissimis scholis ad septem annos integros, scilicet in Czwickavia et in Wimpina, Amberga et ultimo in Daventria, in quattuor mundi regionibus. postea habuit pecuniam pro gradu altiori, quem gradum auxiliantibus superioribus actu regentibus et residentibus loco | Gratias pro motus. pauperis acquisivit, et post hoc tempus obsequiis et affabilitate fecit sibi amicos specialissimos cives nostre civitatis divites, qui sibi dederunt beneficium, a quo habuit quod Doctor fieri potuit. Inter quos cives fuit unus qui ex singulari gratia sibi promisit, ut quando egrotus esset, deberet mittere ad se famulum pro uno haustu vini; sed ipse male intellexit et misit cotidie suum famulum quasi semper esset infirmus: sic tandem permerdavit illam gratiam, cum salva reverentia sit dictum. Et ut magis de laudabili conversatione dicam, nec non de

⁴ Alex.] Gallum. Cf. h. art. ⁵ Cornutum] librum Io. de Garlandia. ⁶ Ioa. h. de Garl.] Cf. h. art. Eberh.] Bethuniensis. cf. h. art. ^{7,8} Florista] cf. Epp. O. V. II. 68. p. 296. v. 32. ^{11,12} dubio sic pro dubito. ^{28,29} magn. f.] adultus.

De affabilitate. | eius socialitate, fuit homo benignus et salutabat homines in via libenter et deponebat pirretum, docti capitum signum, quando honeste tamen personae prius deposuerunt, et loquebatur cum eis in ecclesia et in platea, et porrigebat multis obviis manum. libenter comedebat invitatus in civitate, curabat in mensa neminem habere a dextris, et in cena plus quam in prandio bibebat, 5 excepto prandio Aristotelis philosophie monarchae, ubi bibebat semper de meliore, quod quattuor famuli eum domum ducebant, quia in anno semel licet insanire, vel ut Bohecius dicit, in mense semel. Habebat ergo duo semper in proverbia. | ore proverbia, Primum 'Vinum datum gratis valet contra febres', Secundum est de primo ad ultimum 'Qui bene cantat, bene bibit, qui bene bibit, bene dormit, qui bene dormit, non peccat: ergo cantemus, bibamus, dormiamus et non peccamus': movit sepe actu regentibus et dominis senioribus his dictis risum. ne vestitu. | Præterea habuit habitum honestum: non portavit hassucas, sicut multi iam faciunt, nec pireta cum stulpibus, nec tunicam manicis apertis; Et etiam simplices calceos, non rostratos, sicut superbi faciunt. Fuit magnæ auctoritatis 15 postea factus in alma nostra universitate, promovit multos ad gradus; legit Lector factus. | etiam in alma nostra universitate formaliter et voce alta et aliquando grossa, quando incepit Exercitia prægnantissima ad pennas. fuit doctus in via Thomæ et etiam Modernorum, quæ tamen sunt duo contraria; Copulata sciebat et multa Arguitur quasi memoriter; Nicolaum de Wesalia et Maufelt et Usingen 20 in Ioyca, Composita verborum, Autorem modorum significandi et Alexandrum Gallum monachum famosissimum in Grammatica pro specialissimis auctoribus te-
Musicius fuit bonus. | nebatur. Habuit vocem tubalem et fuit unus cantor in canto gregoriano; figurativum autem odiebat, quia impedit homines in studio et devotione. Erat inimicus et hostis poetarum, quia novam atque mirabilem latitudinem fa- 25 ciunt et loquuntur sicut discunt ex modernioribus, Cicerone, Therentio et Virgilio, et si domini reliqui actu regentes et capita fuissent obsecuti consilio suo, tunc iste fabule non ita multum crevissent in nostra alma universitate, quia iam omnes volunt studere poetas: sed melius esset ut studerent Alexandrum, Propertium, Priscianum Petrumque Hispanum. Hic tamen pro utilitate 30 Solutio magni argumenti. | audientium volo solvere unum magnum argumentum pro consolatione bonorum studentum, quia dicunt illi quod aliquis non posset intelligere sanctum Augustinum neque sanctum Iheronimum neque Egidium, qui non legit poetas.

⁴ comedebat 1. ⁶ Arist. ph. 1. Cf. art. Prandium Arist. ¹¹ cantamus 1. ¹³ chabublas? Gallice chasuble, Ital. casipola. ²⁰ Nicolaum de Wesalia non novi, neque ausim de Westphalia ponere, ut Nicolaus de Susato, Quæstionum in Sententiuarum libros et Sermonum multorum auctor (de quo vid. Trithem. et Fabric. bibl. med. ævi V. p. 389.) intellegatur h. l. laudatus. De Maufelto sive Maulfelto, ut paullo infra scriptum est cf. art. Niavis. Bartholomæus Arnoldi Usingensis, eremita Augustinianus, Erfurti a. 1491. magister factus postea theologiam ibi docuit, et inter alios libros etiam logicales scripsit, annoque 1532. defunctus est. ²¹ Compos. verbor. cf. art. Sinthen. Autorem] Antonii 1. cf. art. Modus significandi. Alex.] Cf. art. Alex. de villa dei. ²² auctoribus] auctoribus 1. ³⁰ Propertium lepide inter grammaticos collocat auctor, illum inter poetas qui tum leverentur ne memorat quidem Eberhardus Bethuniensis. ³³ Egidium] Vult puto Thomæ Aquinatis discipuli Aegidii Columnæ s. de Roma, ord. erem. s. Augustini, archiepiscopi Bituricensis ac Primatis Aquitaniæ, Aristotelis et Aquinatis commentatoris opera, de quib. vid. Hain. n. 107...144. Scholasticis 'doctor fundatissimus' dictus obiit a. 1316.

Dicendum est breviter, vel solutio est talis, quod Breviloquus, Florista, Baclarius ex quo, Catholicon et Gr̄cista sunt claves omnium librorum, si addes Mammetrectum, et non est opus hominem se dare pravis autoribus, quorum libri et nomina non sunt audita in nostra alma universitate etiam quando plura 5 supposita fuerunt quam nunc sunt, et famosissimi viri, Antiqui, Moderni, Thomiste, Maulfeltiste, Albertiste, Scotiste, Averroiste, Ockaniste et Egidiste. dicit Aristoteles in metaphysica in 2. tractatu c. 2. in medio, quod qui libenter audiunt fabulas, non possunt ire in cognitionem veritatis. et ita est in rei veritate, quia expertus loquor, quod probo per historiam: Fuit unus iu- | Historia.
10 venis qui etiam studebat poetas et Ovidium, ipse devenit ad talem stulticiam magnam, ut non vellet credere, quod nomina propria carerent plurali numero, et si ipse ita pertinax fuisset in errore theologicali sicut in errore grammatical, tunc ipse fuisset diu combustus. Sed supersedeo et referto me ad tractatum quem scripsi contra poetas et fabulas et fucum verborum et maxime ad partem eius pro-
15 hemialem. Redeo iam ad Dominum Ioannem Cerdonis: fuit, sicut dixi, voce tubali et magnus in corpore, et ideo audiebatur super alios, et non cito de sua opinione abivit in argumentatione, quia habuit experientiam, ideo oportuit sibi alios assentire. Et tantum de partibus duabus. Nunc antequam dicam de Tertio, si quis vult tussire, potest. Ultimo dicere volo de Testamento nar- | Tertia pars de Te-
20 rati quondam et dicti doctoris pie memorie Ioannis Cerdonis, qui habuit plures libros quos legavit Religiosis patribus predicatoribus, hos scilicet libros sequentes: Mammetrectum, Vocabularium rerum et Ex quo, Catholicon, Vocabularium ubi theutonicum stetit ante latinum, Breviloquum, Vocabularium predicatorum, Partes Thomae, Clipeum Thomistarum, Postillam super evangelia et epistolas,
25 Sermones discipuli et Vade mecum, Composita verborum, et in Oratoria Catonem et Ovidium de remedio amoris, et Iohannem de Garlandria, in quorum librorum principio sua manu scriptum est 'Liber domini doctoris Iohannis Cerdonis'. Sed fratribus minoribus hos libros: Scotum supra veterem artem, Definitiones Scotti, Albertum de secretis mulierum, Textum biblię rubricatum, Petrum Hispanum cum
30 commentationibus et divisionibus et rationibus et quem fecit per figuras sua propria manu, Summam theologicam; In poetica vero Tullium in paradoxis, in de Senectute, et Marcum de Cicerone, Virgilium in Buccolicis cum commento, Terentium et alia plura parva carmina, De moribus et facetiis mense etc. Vester autem eius erant laceratę et a parte ante valde pingues, quas | De vesti-
35 dedit suis amicis qui pauperes sunt: habuit enim pauperem fratrem, | Historia. huic dedit antiquum pellicium de Vulpibus, qui creditur esse de lupo, ita simplex fuit, et ille probus frater vertit pelliceum et portavit sicut lupinum esset, quem homines videntes deriserunt in plateis. Cantaros et scutellas ligneas et discos et alia sua utensilia receperunt pauperes amici. Ultimo mo- | Conclusio.
40 riens dixit 'Utinam fieret distributio bonorum meorum ut optavi, ut nomen

¹ Breviloq. Florista. Cf. Epp. O. V. ¹² Baclarius] ponitur h. l. pro Vocabularius. Cf. Epp. O. V. I. 1. p. 3. v. 21. et infra hui. pag. v. 22. ² Cathol.] Cf. Epp. O. V. I. c. Grecista] Eberh. Bethuniensis. ³ Mammetr.] Cf. art. Mammotrect. ⁶ Unsinginst 1. Usingistae. Barth. Arnoldi sectatores. ⁷ Arist. metaph. II. 4. (p. 1000. Bekk.) περὶ μὲν τῶν μνθικῶν σοφιζομένων οὐν ἔξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν. ¹¹ Cf. Ep. O. V. II. 47. i. f. ²⁴ Clip. Thomist.] cf. h. a. epistolas 1. ³² Marcum] M. 1. ³³ carmina ... mense] caria ꝑe moribꝫ et facetijs in ense xc. 1. De Fa-

gifaceto (Hain. n. 6899. sq.) cf. Epp. O. V. II. 68. p. 296. v. 32.

meum maneret apud patres religiosos in libris¹⁸, et sic finivit vitam, cuius spiritus, anima, ratio, intellectus et mens sit apud beatos, pro quo ut concludam uno versu orationem

Dicatis mente pia Unum Ave Maria. Duxi.

Epitaphium argumentosissimi viri
domini Iohannis quondam Doctoris Cerdonis.

O mors, quam mala est tua sors,
Quod omnia mordes, idcirco mors esse debes:
Mordes enim Cerdonem, omnia te mordere dicentem.
Hic nunc iacet sepultus qui erat doctus:
Sed quēris 'Quis?' dicam 'Ioannes Cerdonis',
Doctor pransosus, qui diligebat annosos;
Erat bonus cātor, nec non optimus Orator,
Scivit multa Arguitur, quod valde laudatur.
Pro eo ora, ne maneat in inferno longa mora.

Q̄uestiones sequuntur p̄egnantissime,
Quas disputavit subtilissime,
Si aliquis Cerdonis amator
Nec non bonus speculator
Adderet pro et contra
Et conclusiones et corellaria,
Tunc deberet audire multa dogmata.

Q̄uestio Metaphysicalis.

☞ Utrum Quattuor equi phaeontis
Possint trahere per cacumen montis
Magnum currum phantasticum
Per campum Cathegoricum
Ad campum hypotheticum
Per infinitum et vacuum
Usque ad duodecimum phisicorum?

Q̄uestio grammaticalis.

☞ Utrum Chim̄era phantastica,
Sedens in arbore porphiriana,
Comedens genus et species,
Differentias et qualitates,
Per intentionem primam et secundam descendens,
Puncta indivisibilia absorbens,
Sit a simplici sacerdote absolvenda
Vel ad magistrum h̄ereticę pravitatis remittenda?

¹⁸ Si aliquis etc.] Hos 5 versus cum sqq. quattuor Quæstionibus etiam manus s̄ec. XVI. scripsit in pag. prima exempli Epp. Obscc. Viror. vol. I. edit. 3_{as}, quod olim Conradi Znic Constantiensis fuit, nunc bibliothecæ Ienensis est (Bud. Theol. q. 159. nr. 9.), unde variantes scripturas adnotavi. ²¹ Corolaria MS. ²⁴ Quatuor et Paetont̄ MS. ²⁶ fantasticū MS. ³⁰ Octo libros Phisicorum Aristotelis numerabant scholastici. ³² Chymera MS. ³³ Porphyriana MS.

Qu^estio Iuristalis.

5 Utrum Quattuor grana Juniperi
Projecta ad culum asini
Sint confortativa Cerebri
Ipsius melancholici?

Qu^estio Iuristalis.

10 Utrum Apothecarius dans sine consilio medici
Quid pro quo, merdam pro balsamo,
Album gr^ecum pro musco, omnem herbam pro roremarino,
Neque legens neque intelligens suos libros
Possit fieri alipta ac bonus practicus?

Qu^estio Medicinalis.

15 Utrum nudus cum nuda, Solus cum sola,
Sine caligis et sine praca,
Habentes rem in re, Carnem in carne,
Faciant presumptionem ipso facto vel de iure?

Qu^estio Medicinalis.

20 Utrum Dicti spey multum vel loquentes vel non parum dicentes.
Omnes bonas artes contemnentes,
Causas non ex libris sed ob lucrum prolongantes
Possint exceptionibus, replicationibus et triplicationibus
Et sic quasi in infinitum procedentibus
Apud Minoem et Rhadamanthum
Suum habere defensorium?

Qu^estio Theoloicalis.

25 Utrum Secta Gnatonica,
Qu^e in toto orbe est maxima,
Ditarique cupientibus amplectenda,
Discenda et exosculanda,
Sit propter luca huberrima
Omnibus sectis philosophorum preferenda?

Qu^estio Loycalis.

30 Utrum Qu^e est ratio quod nominum Genera
A proprietate rerum sumpta,
Ut subtiliter docent Modist^e
Et nostri Alexandrist^e,
Scilicet Masculinum ab Activa
Et Femininum a Passiva,
Cunnus tamen sit generis masculini
Et Mentula generis feminini?

1. 6. 12. 17 Sic editus et MS. liber. ² Quatuor MS. ⁷ Apotecari⁹ MS. ¹² Q^estio 1.
14 praca] i. e. braca, Hosen. ¹⁸ Dicitispey multū vel loq^bar 1. Spey i. e. vome.
Istud loq^bbar vereor ne parum recte mutaverim.

Quæstio de omni scibili.

Utrum Philosophismata, Enkidia, Sintagmata,
 Philosophimata, Enchiridilia, Alphatilia,
 Smirnia, Catulia, Anastargia, Colubundria,
 Vel secundum alios Colabuntica
 Sint in loyca primæ vel secundæ intentionis, et an amplient, appellant,
 descendant vel ascendant, aut supponant personaliter aut confuse aut
 distributive.

Ioannis Dormisecure

Carmen Asclepiadicum et Senimetricum

10

Ad lectores confracinatum.

15

Hec est, o Iuventus, oratio,
 Quæ doctis est in magno precio.
 Si vis discere loqui Rhetoricaliter,
 Et postea habere vitam eternaliter,
 Tunc debes emere illam orationem:
 Hoc facias oro per meam rogationem.

² Enchiridia? ¹¹ i. e. consarcinatum *sive* confarcinatum?